

Abscondita Lectio

All I know is a door into the dark.

Seamus Heaney

En penombra, assegut
a un racó vora el calm
remoreig del carrer
llatzerat pels records,
entre llibres intent
fer perviure el que visc
i em desviu en un vers.

En penombra, abocat
a la taula on m'arrel
i edific sobre el full
solitari, l'estil,
si em retrobes, lector,
(mon semblable, mon frère)
que la llengua en què escric
ens uneixi i perduri.

En penombra, agraït
de ser part d'aquest món
que em desgasta i no entenc,
tanc els ulls i callat,
invisible, lletreig
un agnòstic tractat
ple de pàgines buides.

Crepusculari

¡Las islas, qué felices son las islas!

Pedro Salinas

Perqué tot està dit i el demà ja no importa,
o és un enderroc més, el cel passa i no mira
la cara rompuda, angoixada, dels arbres.
El vent ha callat. És un plany emotiu
que recorre inaudible tavernes i places
de pobles que han mort. Hi ha cadàvers cantant
i paràsits que brunzen frenètics al sol.
No se senten refils. Aterrades pels llats,
caderneres sense ànima es buiden els ulls.
L'illa orsada fa rost. I hi ha escòrrecs de sang
Que travessen les messes eixutes. Al port,
els vaixells van entrant. Les sirenes han fuit
per no viure el naufragi.

Summer's Rain

to Wittgenstein

Hi ha coses molt millors.
T'imagines ser un sant
com aquells d'altres tempts
i poder fer miracles?
Només posant les mans
o dient oracions,
salvar gent de la fam,
curar càncers, tumors,
tornar la vista als cecs,
compondre subnormals,
fer córrer paralítics!
Congregar multitudes
a espais oberts per dir:
"Estimau, tots els temps
seran bons si sou bons.
Compartiu, no dubteu.
Donar és rebre; l'amor
fa feliç i no enganya."
En un clar d'aquest bosc
hi ha un petit bouret
amb un pou esfondrat
on dibuix sota els pins
noms de música i sol.
Un pinsà despistat
quan em veu escrivint,
es regira i s'espanta.
El cel s'ha ennuvolat.

Comença a ploure un fi,
grisós tel de ruixat
que em mulla el cos; em fic
sota una alzina, toc
la dura escorça i sent
el seu cor deixondit
bategar assedegat.
No sé si sóc el somni
feliç d'un déu o un faune
que resplendeix pletòric
de menorquinitat.
De nit corregiré
els mots i amb ulls vibrants
faré reviure el goig
humil del camp illenc.
Serè i alliberat
del pes feixuc del món,
agraït i content
del llegit i viscut,
jo també podré dir
Ludwig, lliure i sincer:
that my life has been wonderful.

Palinuro

Encallat entre els bruts
esquelets destrossats
de vaixells a una platja
ignorada i ardent
pel sol fort del migdia
amb els ulls abrasats
de claror sent el gust
llatzerant de la sal
resignada que cou
estrangera i silent
assumeix savi d'anys
la bellesa cruel
de ser un home vençut
sense llengua ni pàtria.

Roser

Tot just t'adorms després que les besades
i el teu somris final llimona dolça
culmina un dia més la vida encara
pos oli al llantiol, descant la roba
m'assec descalç, per la finestra guaiten
estels, prenc tinta i pluma
doblec un foli usat
al moll, les barques
onegen el teu nom
la cambra vessa
coral, líquen, petxines . . .